ॐ

श्रीमद्-आद्य-शंकर-भगवत्पाद-परंपरागत-मूलाम्नाय-सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-कांची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शंकराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

॥ श्री-सदाशिव-ब्रह्मेंद्र-विरचिता जगद्गुरु-रत्न-माला ॥

यदबोध-वशादहं ममेदं
तदिहेत्यादिरुदेति भूरि-भेदः।
तदखंडमनंतमद्वितीयं
परमानंद-मयं पदं श्रयेयम्॥ १॥

वट-पादप-मूल-पट्ट-भद्रं
स्फुट-चिन्मुद्रमुदूढ-मौन-मुद्रम् ।
कलितेंदु-कलं कृपा-समुद्रं
कलये कं-चन देशिकं वि-निद्रम्॥ २॥

कमला-कुच-कुंभ-कुंकुम-श्री-
कलितोरः-स्थलमप्यराग-योगम्।
करवै मुर-वैरिणं महांतं
करुणार्द्रं हृदये कविं पुराणम्॥ ३॥

गरुडांक-गभीर-नाभि-पद्मो
दर-भू-गह्वर-निष्ठ-नैष्ठिकाग्र्यम्।
चतुराननमाश्रयामि कामं
चतुराम्नाय-वदावदं सदाऽपि॥ ४॥

कुशिक-प्रभवास्त्र-शस्त्र-पाली-
प्रशमाचार्यक-सिद्ध-हस्त-दंडम्।
शम-वंतमरुंधती-सहायं
शरणं यामि वसिष्ठमप्रमेयम्॥ ५॥

बहु-मित्रसह-क्षितीश-पापा
पह-सान्निध्यमरोध्य-सत्-प्रतापम्।
महदंचित-मंत्र-यंत्र-शक्तिं
मनसा शक्तिमुपैमि सद्-विरक्तिम्॥ ६॥

पवनाकुल-काश-लेश-कल्पं
प्रभवादेव पराहताशराशम्।
प्रणमामि पराशरं मुनीशं
प्रचरद्-वैष्णव-संहिता-प्रकाशम्॥ ७॥

निगमानपि योऽन्वशाच्चतुर्धा
व्यधिताष्टादश-धाऽपि यः पुराणम्।
स च सात्यवतेय ईप्सितं मे
सकलाम्नाय-शिरोगुरुर्विधत्ताम् ॥८॥

जननी-जठरादिव च्यवन् यो
जगतो नाद्रवदात्म-विद् विपश्चः।
अनहंतमहं तमात्मवंतं
भगवंतं शुकमाश्रये प्रशांतम्॥९॥

अभियुंजदयार्च्य-पूज्य-पादान्
अपलून्यादि-निषाक-सिद्ध-नेतॄन्।
अथ गौड-पदान् फणीश-भाष्य-
प्रथमाचार्यक-पंडितान् प्रपद्ये॥१०॥

हरि-तल्प-हरांघ्रि-नूपुर-क्ष्मा-
धर-सौमित्रि-बलात्रि-पुत्र-लक्ष्मा।
जयतादुप-रेवमात्त-धामा
जय-गोविंद-मुनिः स चंद्र-नामा॥११॥

प्रभवात् परमार्थ-संग्रहाच्च
प्रणय-स्थानममुष्य सिद्ध-शिष्यः।
विरत-क्षिति-रक्षणो विरक्त्या
हरिरंहो मम तृंहतां स्व-शक्त्या॥१२॥

कलिना बलिनाऽखिले खिलेऽपि
स्खलिते श्रौत-पथेऽपथे प्रवृद्धे।
जप-होम-तपस्सु नाम-शेषे
ष्वपि यातेषु सुभाषितेषु शोषम्॥ १३॥

जिन-बुद्ध-कपालि-शक्ति-वह्नी
ंद्विन-सेवासु समंततः श्रितासु।
शिथिले द्विज-वेद-वेदि-वादे
प्रथिते चाद्वय-वेद-बाह्य-मोदे॥ १४॥

जगदीक्षण-विह्वलामृतांधो
निगद-व्यक्त-कृपा-रसानुबंधम् ।
प्रणिदिश्य गुहं पुरैव गंतुं
प्रणिबंधुं च मखान् द्विषश्च यंतुम्॥ १५॥

अवतार्य सुरान् परांश्च पूर्वं
विधि-विष्णिवंद्र-मुखान् विनोद-पूर्वम्।
स्वयमप्यवतीर्य सुत्युरार्या-
कमितुः श्री-शिव-शर्मणो विचार्य॥ १६॥

उदभूत् सदने निटाल-दृग् यो
मद-भाजां सु-धियां प्रमाथ-योग्ये।
शिशुरर्पयतान्मुमुक्षु-भाग्यं
स शुभं शंकर-देशिकः सु-भोग्यम्॥ १७॥

उपनीय दिवं गते स्व-ताते
व्यपदिश्यागम-संग्रहेऽप्यतीते ।
निज-मातरमन्वमीमनद् यो
नियमाप्तिं स मुदे ममास्तु सद्यः ॥ १८ ॥

प्रति-चंद्र-भवं निवृत्ति-धर्मा
श्रित-गोविंद-मुनेरवाप्त-धर्मा ।
जयतात् कृत-सूत्र-भाष्य-कर्मा
स्वयमंते-वसतां वितीर्ण-शर्मा ॥ १९ ॥

कुहनांत्यज-विश्वनाथ-सृष्टो
द्रुहिण-व्यास-वरोदितानुशिष्टः ।
ममतां मम तावदेष भिंद्या
न्नमतश्चोपरतिं ददात्वनिंद्याम् ॥ २० ॥

अपि हाल-नृपाल-पालितं द्रा
गपहायेंद्र-हरिन्मुखं वितंद्रम् ।
श्रित-मुर्मुरमुद्धरंस्त्रिवेण्यां
यति-राड् भट्टमघानि वो वितृण्यात् ॥ २१ ॥

पटु-मंडन-मिश्र-खंडनार्थं
प्रविशन् पद्म-वनं नवं जयार्थी ।
तमधृष्य-गिरं विधृष्य वादै
र्यतिमाधात् स च पातु मां प्रमोदी ॥ २२ ॥

प्रविशन् बदरीमवाप्य सद्यः
परमाचार्य-पदार्चनं क्रमाद् यः।
धवलाचलमाप्य योऽप्यमाद्य
च्छिव-लावण्यमुदीक्ष्य तं प्रपद्ये॥ २३॥

प्रतिपादित-लिंग-पंचकेऽमुं
प्रणिवर्त्याशु तिरोहिते गिरीशे।
विनिवृत्य स दिग्-जय-प्रवृत्तो
विविधैः शिष्य-वरैर्विभातु चित्ते॥ २४॥

कलयन् निलयं च तुंगभद्रा-
तटिनी-रोधसि वेधसः स्त्रिया द्राक्।
कति-चिच्छरदोऽत्यवीवहद् यो
यति-राट् क्वापि मठे स मेऽस्तु सद्यः॥ २५॥

अथ कान्यकुमार-संधि-सेतु-
स्थलिनी-वैंकट-कालहस्ति-यातुः।
यमि-नेतुरमुष्य कांचि-यात्रा
शमिदानीं शम-दं क्रियाद् विचित्रा॥ २६॥

श्रित-निर्मल-राजसेन-चोल-
क्षिति-पालोद्धृत-विप्र-देव-शालः।
वरदस्य तथाऽऽम्र-नायकस्या
प्युरु-वेश्म-द्वय-कृज्जयाय मे स्यात्॥ २७॥

प्रकृतिं च गुहाश्रयां महोग्रां
स्व-कृते चक्र-वरे प्रवेश्य योऽग्रे।
अकृताश्रित-सौम्य-मूर्तिमार्यां
सुकृतं नः स चिनोतु शंकरार्यः॥२८॥

परकीय-वपुः-प्रवेश-शैल्या
स्मर-तंत्राणि विदन् वशी न लौल्यात्।
अकृतातनु-भारतीं वशे यः
सुकृतं मे सुतरां गुरुः स चीयात्॥२९॥

उपयात्सु बुधेषु सर्व-दिग्भ्यः
प्रदिशन्नाशु पराभवं य एभ्यः।
विधृताखिल-वित्-पदश्च कांच्या
मधृतार्तिः स दिशेच्छ्रियं च कांचित्॥३०॥

समतिष्ठिपदा-हिमाद्रि-सेव्यं
क्रमशो धर्म-विचारणाय दिव्यम्।
अधि-कांचि च शारदा-मठं यो
ऽभ्यधिकं नः सुखमातनोतु सोऽयम्॥३१॥

पृथिवीधव-पद्मपाद-हस्ता
मलकानंदगिरीनतिप्रशस्तान् ।
चतुरोऽकृत यश्चतुर्षु पीठे
ष्वतुलां नश्चतुरो गिरं स देयात्॥३२॥

परमंतिक-सत्-सुरेश्वराद्यैः
परमाद्वैत-मतं स्फुटं प्रवेद्य।
परि-कांचिपुरं परे विलीनः
परमायास्तु शिवाय सद्-गुरुर्नः॥ ३३॥

स्थिर-बोध-घन-प्रताप-दाम्नो
र्गुरु-पृथ्वीधव-विश्वरूप-नाम्नोः।
चिरमर्थनयोप-तुंगभद्रं
स-रसः सौतु सुरेश्वरः स भद्रम्॥ ३४॥

प्रणयन् लय-योगमक्षुदंच्यं
पुनराचार्य-मठे निपद्य कांच्याम्।
भुवि यः शिव-लिंग-भूयमंते
प्रविवान् सोऽस्तु सुखाय नः सुशांतः॥ ३५॥

प्रथिते किल कामकोष्ठ-नाम्नि
प्रथते पुण्य-रसेति यत् पवित्रम्।
पदमस्य गुरोः समाधि-भूमेः
प्रणये मंडन-चिह्नितं निकामम्॥ ३६॥

जपदिष्ट-द-कामकोटि-पीठा
धिप-भू-मंडल-देशिकेंद्र-पाठात्।
नर-नुत्यशुचीनि निर्णिनिक्षे
पर-हंस-स्तवतोऽक्षराण्यरूक्षम्॥ ३७॥

सलिलाशन एव यः स-लीलं
विलयं प्रापिपदार्हतान् सु-शीलः।
सुम-हार-फणींद्रयोः स-दृष्टिः
स हि सर्वज्ञ-गुरुर्ह्रियात् कु-दृष्टिम्॥ ३८॥

यमि-पंचकमंचितोज्ज्वलाख्यं
शमितान्योक्ति च सत्यबोध-मुख्यम्।
पर-वैभव-वारि-विद्यमंतः
करवै तत् त्रितयं च चिद्घनांतम्॥ ३९॥

सु-महाव्रत-सार्वभौम-चर्या-
श्रम-हानाय निगूढ-योग-चर्यः।
शम-दां मम चंद्रशेखरेंद्रः
स मुदं पातु जगद्-गुरुर्वितंद्रः॥ ४०॥

फल-हायन-काष्ठ-मौन-सेवा-
बल-हासास्पद-बाल-मुग्ध-भावम्।
अजरामरमात्त-लिंग-भावं
भज सच्चिद्घनमंतरंग देवम्॥ ४१॥

कलया मलयाद्र्यगस्त्य-कूट-
स्थल-यातूयित-भैरव-प्रमोटम् ।
कलयाम लयाध्व-लीढ-भानुं
चल-विद्याघनमाप्त-काम-धेनुम्॥ ४२॥

गुरु-मार्ग-गवेषणात्त-वेला
चल-दृष्टाग्रज-शिष्ट-मंत्र-लोलम्।
हर-पूजन-पूतमस्त-मोहं
वर-गंगाधर-गीष्पतिं श्रयेऽहम्॥४३॥

कुलशेखर-साहिती-प्रणेत्रे
वलदा-सेतु-हिमाद्रि-विज्ञ-नेत्रे।
जरदृष्टि-शकादि-घृष्टि-दात्रे
स्थिर-वर्णाश्रम-धर्म-संविधात्रे॥४४॥

स्तनितं निगमेषु शंकरेण
ध्वनिमद्वैतमुदस्यते चिरेण।
प्रणयानि महा-यतीश-भूम्ने
प्रणतीरुज्ज्वल-शंकरार्य-नाम्ने॥४५॥

अथ गौड-सदाशिवेंद्र-पादान्
प्रथितान् न्यक्-कृत-बाह्लिक-प्रवादान्।
जनन-क्षण एव जात-बोधान्
जगदाचार्य-पदान् श्रये वि-बाधान्॥४६॥

विवदन् धिषणेन साधु दुर्दी...
दिवि-साह्याय समागतेन सार्धम्।
जयि-जीर्ण-सुरेंद्र-भूमि-भोगी
जयतान्नः सुधिये सुरेंद्र-योगी॥४७॥

चिर-साधित-षोडशी-प्रसाद-
क्षरित-श्वित्र-रुजं निरस्त-वादम्।
स्व-वशासु-विसर्गमर्क-भृत्यं
नव-विद्याघनमाश्रितोऽस्मि नित्यम्॥४८॥

घन-वाग् जनि-मूक एव विद्या...
घन-कारुण्यत ऊढ-हृद्य-विद्यः।
कलयन्नपि मेंठकं कवींद्रं
कलयेन्नः स शिवानि शंकरेंद्रः॥४९॥

अपि यः श्रित-मातृगुप्त-विद्या
धिप-सेतुप्रवरादि-सूरि-हृद्याम् ।
सुषमामधिताहिमाद्रि-भूमौ
विषमादित्य-नुतोऽवतात् स चामुम्॥५०॥

अनु-जह्नु-सुतातिवाहिताहं
विधिनाऽऽराधित-शंकरं वि-मोहम्।
शरणं समुपैमि चंद्रचूडं
चरण-प्रौढ-तपः-पतत्रि-नीडम् ॥५१॥

परिपूर्ण-विबोध-नाम-भाजां
धुरि गोकर्ण-धरा-भुवां विराजत्।
मम मानसमस्य-सिद्धि-भूम्ना
ममतार्तिं विजहातु मोद-सीम्ना॥५२॥

अपि नास्तिकमास्तिकं दधानान्
लपितैर्ज्यौतिषमार्य-भट्टमूनम् ।
प्रतिषिद्ध-पयोधि-पोत-यानान्
यति-सच्चित्सुख-सद्-गुरून् नमामि ॥ ५३ ॥

समधिष्ठित-कोंकणे चिरेण
स्व-धृते साधु समाधिनाऽदरेण।
निरतो नियमेन चित्सुखेऽस्मि
श्रित-सच्चित्सुख-लक्षणे परस्मिन् ॥ ५४ ॥

कृमि-कीट-पतंग-सत्त्व-भाषा-
क्रम-विज्ञः स धुनोतु सत्त्व-दोषान्।
रस-साधन-सिद्ध-लिंग-रूपः
स चिदानंदघनः स-सत्-स्वरूपः ॥ ५५ ॥

यमि-धीघन-चिद्विलास-साधू
स-महादेव-समग्रबोध-बोधौ ।
भवभूति-कृतार्चनौ च वंदे
सुख-सद्-ब्रह्म-चिदुज्ज्वलौ घनेंद्रौ ॥ ५६ ॥

स्व-मठ-स्थमधीत-भूरि-भाषं
क्रमिकार्चाहित-कामदृक्-प्रतोषम्।
प्रचित-स्व-मठालयं च सच्चिद्-
रुचिरानंद-घनेंद्रमाश्रयेऽहम् ॥ ५७ ॥

अपरानपि चंद्रशेखरेंद्रान्
विपुल-क्ष्मा-भ्रमणे निरस्त-तंद्रान्।
शरणागत-सर्व-दुःख-हर्तॄन्
शरणं यामि कु-वादि-जैन-जेतॄन्॥ ५८॥

भज रे बहु-रूप-चित्सुखेंद्रं
बहुशः सह्य-गुहा-तपस्स्व-तंद्रम्।
प्रशम-प्रणयात् प्रशांत-चारं
परमानंद-युजं च पाप-दूरम्॥ ५९॥

प्रचिते परितस्तुरुष्क-चक्रे
निचिते म्लेच्छ-गवी-विभूम्नि वक्रे।
कथमप्यवताऽऽश्रितार्य-वृत्ता
न्यथ विद्याघन-मौनिनैमि तृप्तिम्॥ ६०॥

निज-तात-मृतेः परं प्रकाशे
गज-गर्भे त्रि-शरद्-विपच्य-कोशे।
गमयंतमिवोल्ब-वास-शेषं
गणये विश्वजितः सुतं विशेषात्॥ ६१॥

परिवाद-भयात् प्रसू-विसृष्टं
विपिने व्याघ्र-वधूभिरेव पुष्टम्।
नव-शंकरमादिमाच्च धृष्टं
नम माध्यंदिनिनैव बाल्य-शिष्टम्॥ ६२॥

परमभ्र-तनोर्गिरैव शंभो
वर-विद्याघन-विष्टरोपलंभी ।
अधि-कांचिपुरी-मठं शुभं भो
स्त्र्यधिकश्चित्त तनोतु ते वि-दंभः ॥ ६३ ॥

विदिशश्च दिशश्च संचरन् यः
प्रदिशन् भाष्यमदूष्यमास्त धन्यः।
तमशेष-विदासनाधिरूढं
नम भट्टोद्भट-वाक्-पतेः स-नीडम् ॥ ६४ ॥

श्रुति-युक्ति-शरैः परान् प्रणिघ्न
न्निति चाद्वैत-सृतिं विलुप्त-विघ्नाम्।
विदधत् प्रविशन् दरीं पुराणां
मदघं हंतु तिरोहितः स मौनी ॥ ६५ ॥

स-शरीरमुपेयिवांसमोकः
शशिचूडस्य जगद्-गुरुं तमेकम्।
अपि चीन-तुरुष्क-बाह्लिकाद्यैः
स्व-पराचार्य-तया स्तुतं स्तुमोऽद्य ॥ ६६ ॥

अनु-पद्मपुरं चिराय तिष्ठन्
ध्वनि-कारादि-बुधाश्रितो व्रतिष्ठः।
पुनरंचित-कांचिरस्तु पक्षे
मम सच्चिच्छिखरो विलास-भिक्षुः ॥ ६७ ॥

अति-रूपमपाप-वृत्त-मान्यं
यति-तामाश्रितमंगजं यथान्यम्।
समयोच्चय-सार-सावधृत्यै
सु-महादेव-गुरुं स्मरामि धृत्यै॥ ६८॥

कृत-सट्टक-स-त्रिनाट्य-बंध-
व्रत-यायावर-राजशेखरांध्यम् ।
हृतवंतमनंत-मंत्र-शक्तिं
व्रति-गंगाधरमाश्रयेऽर्थ्य-सूक्तिम्॥ ६९॥

शिव-योजित-चंद्रमौलि-पूजा-
प्रवणं तन्नियमि-त्रयं महौजः।
पर-वस्तु-विदस्त-संप्रचारा
दरमास्तां परमद्य मे विचारे॥ ७०॥

कवि-सोमक-क्लृप्त-सेवन-त्यग्
भवि-दूरोऽद्रि-गुहा-गृहेऽहि-कृत्यः।
चिरमात्मनि संचरन् प्रमत्तः
परमाद्यः स शिवः शिवं विधत्ताम्॥ ७१॥

नव-भोज-महीप-दत्त-मुक्ता-
शिबिका-भ्रांत-समस्त-दक्षिणाध्वा।
कलशेश्वर-मंत्रिणाऽस्त-बाधं
कलयन् स्वं मठमीड्यतां स बोधः॥ ७२॥

जयदेव-सुमंख-कृष्णमिश्रा
श्रयतामेत्य कुमारपाल-मिश्रम्।
अपि हैममपाकृतोक्ति-योगै
रुपसेव्योऽस्तु स चंद्रचूड-योगी॥ ७३॥

अभिचारक-गुप्तपाद-वादि-
प्रभु-हर्षादि-पराभवाग्र-भूमिम् ।
कलये हृदि संश्रितं स्व-भासा
विलयं चिद्-वियतीह चिद्विलासम्॥ ७४॥

बहु-धा कृत-कोटि-होम-लीला
वभृथौ शाक्त-पथाववाम-शीलौ।
क्रमशः प्रणतोऽस्मि पावनाख्यौ
सु-महादेव-सु-चंद्रशेखराख्यौ ॥ ७५॥

हृदि सायण-माधवोपदेष्टृन्
मदिनां वाद-विधौ शम-प्रदेष्टृन्।
नमत श्रुति-शीलनादतंद्रान्
यमि-विद्याधिक-तीर्थ-देशिकेंद्रान्॥ ७६॥

यमि-षड्गवमप्लुत-स्व-देशं
शमिते म्लेच्छ-कुलैर्महत्-प्रकाशे।
अजहत्-स्व-मतं जहत्-प्रचारं
विजयायास्तु विवेकिनामुदारम्॥ ७७॥

समुपासित-नीलकंठ-मंत्र-
क्रम-निर्धूत-विषामयं स्व-तंत्रम्।
शिवयोगि-समाह्वयं यमींद्रं
भव-भेदाय भजाम मोद-सांद्रम्॥ ७८॥

लुलितागमिक-च्छटोपदेशं
ललितार्चाश्रित-हस्तमस्त-पाशम्।
कलिताखिल-वेद-शास्त्र-कोशं
कलये प्रत्यगितं महः-प्रकाशम्॥ ७९॥

खल-वैष्णव-तैंत्रिणीक-कोला...
हल-हेलाहित-गालिरुक्ति-जालैः ।
शिवयन् वरदं चिरेण सौम्यः
शिव-कृन्मेऽस्तु स शंकरः प्रणम्यः॥ ८०॥

निज-नीवृदवग्रहेति-खेद-
त्यज-नेपाल-नृ-पाल-पूज्य-पादः।
स पुरो मम साधु सन्निधत्तां
विपुलानंद-सदाशिवोऽप्रमत्तः ॥ ८१॥

बहुधाऽऽहित-सूत्र-भाष्य-शांति
र्बहुलामोद-युतः समग्र-शांतिः।
शमलं समुदस्य शं ममालं
स महादेव-गुरुर्दिशेत् स-लीलम्॥ ८२॥

सतताहित-चंद्रमौलि-सेवः
श्रित-कांचीपुर एव शुद्ध-भावः।
सृजतान्मम चंद्रचूड-मौनी
स जयं सर्वत एव साधु-मानी॥८३॥

अथ मे स सदाशिवः कृषीष्ट
प्रथमं बोध-पदेन तत्त्व-देष्टा।
कुशलं कुशलाग्रणीः प्रकाम-
प्रशमोऽप्युज्ज्वल-मूर्तिराप्त-कामः॥८४॥

हृदये स पदं सदा विधत्तां
स-दयं मे प्रणुदन् प्रमाद-वत्ताम्।
निगमांत-गुरुः परः शिवात्मा
सुगमः साधु-ततेर्यमी महात्मा॥८५॥

यदुदीक्षण-लेशतो जनानां
विदुरद्वैत-मतिं द्वि-तां धुनानाम्।
तमहं परमांचितं शिवेंद्रं
शम-वंतं शरणं श्रये यमींद्रम्॥८६॥

इति नाथनयाऽऽत्मबोध-नाम्नो
यति-राजस्य सदाशिवेंद्र-भूम्ना।
कलिता जयताद् वसंतमाला-
षडशीत्या गुरु-राज-रत्न-माला॥८७॥

॥ इति श्रीमत्-कांची-कामकोटि-मूलाम्नाय-सर्वज्ञ-पीठ-सप्तपंचाशत्तम-जगद्गुरु-श्री-परमशिवेंद्रसरस्वती-शंकराचार्य-स्वामि-पादपद्माराधकैः श्री-सदाशिव-ब्रह्मेंद्रैः विरचिता जगद्गुरु-रत्न-माला संपूर्णा ॥

॥ श्रीमत्-शंकर-भगवत्पाद-कथा-संग्रहः ॥

(गुरु-रत्न-मालायाः ३३ पद्यस्य व्याख्यायां सुषमायां स्थितः)

कलिना बलिना ध्वस्ते स्रस्ते वैदिक-वर्त्मनि।
देवान् विलपतः श्रुत्वा दयार्द्र-हृदयः शिवः॥ १ ॥

विष्ण्वाद्यान् अवतार्य प्राक् अवातारीत् स्वयं च सः।
केरले किल कालट्यां गृहे शिवगुरोः शुभे॥ २ ॥

उपनीय निजे ताते गते लोकांतरं ततः।
क्व-चित् समाप्याध्ययनम् अनुज्ञामाप्य मातृतः॥ ३ ॥

छलेन प्रैषमुच्चार्य निष्क्रांतः सदनान्निजात्।
नर्मदा-रोधसि प्राप्य गोविंदात् क्रम-संयमम्॥ ४ ॥

जाह्नवी-तीरमासाद्य बोधितोऽंत्यज-रूपिणा।
विश्वेश्वरेण भाष्यं स ब्रह्म-सूत्रस्य निर्ममे॥ ५ ॥

ततः प्रयागमाविश्य भट्टमुद्धृत्य संसृतेः।
तद्-वाचा मंडनं प्राप्य तमकार्षीज्जयन् यतिम्॥ ६ ॥

ततः स परमाचार्यान् द्रष्टुं बदरिकाश्रमम्।
प्राप्य नत्वा गौडपदान् कैलासं प्रययावतः॥७॥

लिंग-पंचकमासाद्य शंभोराज्ञा-वशो वशी।
निवृत्तः परमाचार्य-पदं पुनरशिश्रियत्॥८॥

सनंदनोऽभवच्छिष्यः, सूत्र-कृत् स-विरिंचनः।
ददृशे देशिकेंद्रेण तोषितश्च विपश्चिता॥९॥

शरीरांते जनन्याऽथ स्मृतस्तस्या निकेतनम्।
व्योम्नैवाप्य परं तत्त्वमुपदिश्य मृतां ततः॥१०॥

दोर्मंथोत्थानलेनैव संस्कृत्य बदरीं पुनः।
प्राप्तस्तस्माच्छृंगगिरिम् अध्युष्य कति-चित् समाः॥११॥

सेतु-श्रीकालहस्त्यादि-यात्रां कृत्वा क्रमाद् वशी।
कांचीपुरं समासाद्य राजसेनेन भू-भृता॥१२॥

वरदस्याम्र-नाथस्य कामाक्ष्याश्च तथाऽऽलयान्।
उद्धृत्य शमयित्वोग्र-कलां श्रीचक्र-तः शिवाम्॥१३॥

विजित्य वाणीमतनूं पर-काय-प्रवेशतः।
ज्ञातेन स्मर-तंत्रेण तन्नाम्ना निर्मिते मठे॥१४॥

सर्व-ज्ञैक-समध्यास्ये कामकोटीति संज्ञिते।
पीठे स्थितः कतिपयान् अब्दान् शिष्यानपालयत्॥ १५॥

सुरेश्वर-परित्रातं बालं चिद्-घनमासने।
निवेश्य प्राविशद् धाम परं स्वं स जगद्गुरुः॥ १६॥

॥ इति श्रीमत्-कामकोटि-पीठ-षष्टितम-एकषष्टितम-जगद्गुरु-द्वय-अनुग्रह-पात्रैः आत्मबोधेंद्रसरस्वत्याख्य-यति-वर्यैः निबद्धायां सुषमाख्यायां जगद्गुरु-रत्न-माला-व्याख्यायां प्रस्तुतः श्रीमत्-शंकर-भगवत्पाद-कथा-संग्रहः ॥

Pramana texts of the Kamakoti Peetam History

Shri Adi Shankara Bhagavatpada was incarnate in Kalyabda 2594 (BCE 509) Nandana Year. He established Dharma Peetams in many places of Bharat and appointed His disciples there. He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram and established the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Peetam in Kalyabda 2621 (BCE 482) Siddharthi Year. To take care of this Peetam after Himself, under Shri Sureshvaracharya's protection He appointed Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana. He attained Siddhi at Kanchi itself in Kalyabda 2626 (BCE 477).

After Him, His shishya parampara the Shri Kamakoti Guru Parampara has been continuing including the current 70th Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal. Its history is long. The great souls who were Peetadhipati-s here have laboured in very many ways to preserve the Sanatana Vaidika (Hindu) Dharma in Their respective times.

We can say that there are four pramana texts that we have received regarding this Acharya Parampara.

1) **Punya Shloka Manjari** – This is a compilation by Shri Sadashiva Bodhendra Sarasvati Shricharana – who was the 56th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam – of verses about the acharya-s prior to Him. This is the

main pramana regarding the purvashrama details and aradhana tithi-s of the Acharya-s.

2) **Jagadguru Ratna Mala** – This was composed by Shri Sadashivendra Sarasvati Shricharana – famous as Shri Sadashiva Brahmendra – the disciple of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana, the 57th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam. In it, Shri Sadashiva Brahmendra praises the Acharya-s starting from Adi Guru Dakshinamurti upto His Guru the 57th Peetadhipati by describing their qualities. He has also beautifully summarized Shri Bhagavatpada's charita in 21 verses.

3) **Sushama** – This was composed as a commentary on the above text by a sannyasi (who was not a peetadhipati) by name Shri Atmabodhendra Sarasvati who was a disciple of the 60th 61th Jagadguru-s of the Shri Kamakoti Peetam. He has much explained the history of the Kamakoti Peetam by quoting from many old texts such as old Shankara Vijaya-s which are difficult to come by today.

(**Note** – There is a reference that another commentary Prabha Vimarshini had been composed on Guru Ratna Mala but was not printed due to a manuscript with proper readings not being available.)

4) **Jagadguru Parampara Stava** – In this text, the 65th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana has paid obeisance to the Guru Parampara in simple anushtup verses. This contains even some details which are not contained in the earlier texts. (The same Shricharana has also made a text Nama Mala giving only the names without historical details.)

Considering the 2500 year history of the Peetam, it is understandable that not all historical details of all Acharya-s will be available to us. For some it is available in detail. For some only the sannyasa name and siddhi tithi are known. For some the purvashrama name is known, for some only the purvashrama father's name is known. Particularly because such variation

is there, we can understand that our elders have transmitted what they received exactly as it was.

Earlier publications

The Punya Shloka Manjari along with the Jagadguru Parampara Stava and Nama Mala was published in CE 1895 at Kumbakonam by Shrividya Press in Grantha script. Republication of the same was done in 1961 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Likewise the Jagadguru Ratna Mala along with Sushama, other texts of Shri Brahmendra and some copper plate details regarding the Shrimatam was published in the same CE 1895 at Kumbakonam by the same Shrividya Press in Devanagari. The same without the other Brahmendra texts but including the Shri Shankara Charita pramana-s Shiva Rahasya and Markandeya Samhita was published in CE 1897 at Chennai by Kala Ratnakara Press in Telugu script. Republication of the same was done in 1962 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Acceptance by earlier Acharya-s

In Sushama, composed by a yati who was the disciple of the 60th 61st Peetadhipati-s, it is clearly said that Shri Sadashiva Brahmendra was the shishya of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Jagadguru of the Kamakoti Peetam.

Further, the 65th Kamakoti Peetadhipati who composed the Jagadguru Parampara Stava, in praising His forebear the 57th Peetadhipati, especially mentions “He whose paduka-s were borne on head by Shri Sadashiva Brahmendra”.

That the vastra prasada adorned to the adhishthana of that Guru is adorned to the shishya on His Aradhana even today is also a practical attestation.

These texts have been quoted as pramana in the upanyasa-s of our 68th

Kamakoti Peetadhipati compiled as "Deyvattin Kural". For example in Deyvattin Kural (original Tamil edition) volume 5 in the section "Shri Shankara Charitam" pages 571, 580, it very clearly says that Shri Brahmendra wrote Guru Ratna Mala upto His Guru the 57th Peetadhipati. Later under Shri Shankara Kala Nirnaya, Guru Ratna Mala has been quoted on pages 837 and 853, Sushama in many pages before and after that, and Punya Shloka Manjari in pages 766, 922 etc.

Current publication

The source text of this work which has been shown by our elders as pramana is now once more published on the punya occasion of the year of Shri Shankara Bhagavatpada's 2500th Aradhana for the anusandhana of devotees with the blessings of the current (70th) Kamakoti Peetadhipati Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal.

The history of Jagadguru Ratna Mala being composed

The history of Shri Sadashiva Brahmendra composing this text is known from traditional sources such as Kamakoti Koshasthana as follows –

In the 16th century CE, Shri Sadashiva Brahmendra, who was known in childhood as Shivaramakrishna, and possessed a great intellect even then, did vidyabhyasa at Tiruvisainallur from the great scholars who resided there then. Later due to the uplift of Advaita Vasana, He resorted to Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Kamakoti Peetadhipati, and took sannyasa. He used to very intensely engage in shastrartha debates due to prior propensity. Observing this the Gurunatha instructed to control speech in accordance with the sannyasa dharma of remaining peaceful. Shri Sadashivendra taken the Guru's Order to heart went to the extent of taking up a lifelong mauna vrata. As its fruition, He reached antarmukha samadhi very soon.

One day the Gurunatha instructed Shri Sadashivendra to do puja to the Yoga Linga Shri Chandramaulishvara of our Shri Kamakoti Peetam. However Shri Sadashivendra became unable to perform the puja as He entered into the trance of experiencing that Parameshvara as His own Self. Upon coming out of trance, He explained His inability to do the puja and submitted the stotra of Saparya Paryaya Stava. Seeing this, the Gurunatha felt it better that the administration of Peetadhipatya is not for Him, appointed (Vadavambalam) Shri Atmabodhendra Sarasvati Shricharana, another yati who was a sabrahmachari to Him, as the next Peetadhipati, and permitted Shri Sadashivendra to be free of the restrictions of the Peetam.

At that time, Shri Atmabodhendra who held high respect for Shri Sadashivendra, prayed "please do the anugraha of a Guru Parampara Stuti so that Your connection to our Acharya Parampara is recorded for posterity". Thereby Shri Sadashivendra sung this text called "Guru Ratna Mala". He has noted this information in the last 87th verse of this text. He has also said its phala in the 37th verse that He is praising the Kamakoti Jagadguru-s who are Paramahamsa-s, to remove the dosha of having to praise ordinary people in wordly life, and to obtain one's desires.

❁

We pray that devotees may do anusandhana of this Jagadguru Ratna Mala, be with Guru Bhakti, and attain all that is shreyas.

❁❁❁

❁❁❁